

Yeni kaynaklar ışığında yeni bir Rauf Yekta Bey biyografisi

Duygu Taşdelen*

Nilgün Doğrusöz**

Sorumlu Yazar, *Dr., Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Müzikoloji Bölümü, e-Mail:duygutasdelen@anadolu.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0001-5296-2701>

**Prof. Dr., İTÜ, TMDK, Müzik Teorisi Bölümü, İstanbul, Türkiye, e-Mail:dogrusozn@itu.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0003-4818-4075>

DOI 10.12975/rastmd.2021926 Submitted June 25, 2021 Accepted October 18, 2021

Özet

Rauf Yekta Bey, geç Osmanlı ve erken Cumhuriyet döneminin müzik bilimcisi, teorisyeni ve arşivcisi olarak Osmanlı/Türk müziği tarihinde önemli bir konumdadır. Rauf Yekta Bey'in biyografisi ile ilgili -makalemize de öncül olmuş- çeşitli çalışmalar yapılmıştır. Rauf Yekta Bey'in vefatından sonra, 80 yıldan fazla bir süre araştırmacılara kapalı olan arşivinin açılması ile hem çalışma yaşamına hem de kişisel hayatına dair bilinmeyen yeni veriler ortaya çıkmıştır. Kişisel arşivinin çalışılmasının ardından çıkan belgeler incelendiğinde, Rauf Yekta Bey'in biyografisine eklemeler yapılması ve kendisi ile ilgili bazı anlatıların gözden geçirilerek biyografi inşasına gereksinim duyulmuştur. Bununla birlikte Başbakanlık Osmanlı Arşivi'nde bulunan belgeler, dönemin gazetelerinin taranması ve son dönemde yapılan araştırmalar Rauf Yekta Bey'in biyografisinin yeniden yazımını gerekli kılmıştır. Bu makalede, tüm yeni belgeler doğrultusunda Rauf Yekta Bey'in biyografisi yeniden ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler

rauf yekta bey, biyografi, arşiv çalışması

Giriş

Osmanlı/Türk müzik tarihinde önemli bir yere sahip olan Rauf Yekta Bey'in biyografisi ile ilgili öncül çalışmalar bulunmaktadır. Rauf Yekta Bey, Paris Konservatuvarı profesörlerinden Albert Lavignac'ın (1846-1916) yönetiminde bir kurul tarafından hazırlanan Encyclopédie de la Musique'in beşinci cildine, Fransızca olarak "Türk Musikisi" maddesini kaleme almış ve yazı 1922 yılında yayımlanmıştır. Bu ansiklopedi maddesinin, Orhan Nasuhioğlu tarafından Türkçe çevirisini içeren ve Türk Müsikisi başlığıyla yayımlanan kitabın girişinde, Murat Bardakçı tarafından kaleme alınan "Rauf Yektâ Bey'in Hayatı ve Eserleri" bölümü, Rauf Yekta Bey ile ilgili ilk ciddi biyografik çalışmadır. Kitap 1986

yılında basılmış olup¹; Bardakçı kaleme aldığı bölümde, ulaştığı arşiv belgeleri ve kaynaklar doğrultusunda Rauf Yekta Bey'in biyografisini hazırlamıştır.

Rauf Yekta Bey'in biyografisi ile ilgili çalışan bir başka araştırmacı ise Süleyman Erguner'dir. Erguner, Rauf Yekta Bey ve Türk Musikisi Üzerindeki Çalışmaları başlıklı doktora tezi ve Rauf Yekta Bey Neyzen-Müzikolog-Bestekâr başlıklı kitabında Rauf Yekta Bey'in teori çalışmaları ve eserlerine yoğunlaşırken biyografisi ile ilgili bir bölüm de hazırlamıştır.

1965 yılında, Musiki Mecmuası dergisinin 203 nolu Ocak sayısı 'Rauf Yektâ Özel

1 Bardakçı, M. (1986). Rauf Yektâ Bey'in Hayatı ve Eserleri, Türk Müsikisi, Rauf Yektâ, (Çev. Orhan Nasuhioğlu), İstanbul: Pan Yayıncılık.

Sayısı' olarak yayımlanmıştır. Derginin bu sayısındaki yazılar Rauf Yekta Bey'in hayatı ve eserlerine odaklanmıştır.

Bu üç çalışma dışında, Rauf Yekta Bey'in yazılarının Latin alfabesine çevirisini içeren tezler, müzik teorisi hakkında yazılar kaleme alınmış; ancak bu çalışmalarda biyografik bilgiler büyük oranda yukarıda bahsedilen üç kaynak üzerinden şekillenmiştir.

Biyografi çalışmalarında en önemli kaynaklar şüphesiz ki çalışılan kişinin kişisel arşivi ve arşivindeki belgeler, mektuplar, fotoğraflar gibi verilerdir. Ancak, Rauf Yekta Bey'in biyografisi ile ilgili önemli bilgileri içermesi öngörülen kişisel arşivi ise uzun yıllar boyunca araştırmacılara kapalı kalmıştır. Rauf Yekta Bey'in koleksiyonu, az sayıda araştırmacının -kısa süreli olarak- görebilme fırsatı bulabildiği ancak muhteviyatı ile ilgili sınırlı bilginin olduğu bir arşivdi. Arşivin içerisindeki Rauf Yekta Bey'in kişisel bilgilerini içeren belgeler ile ilgili ise hiçbir çalışma yapılamamıştı. 2018 yılında, Nilgün Doğrusöz editörlüğünde yayınlanan Rauf Yekta Bey'in Musiki Antikaları kitabı ile Osmanlı/Türk müziği tarihi bakımından büyük önem taşıyan bu arşiv araştırmacı ve ilgilileri için aydınlanmıştır. Rauf Yekta Bey'in Musiki Antikaları, arşivin seçme kataloğu ve seçilen kataloğun içerikleri hüviyetindedir. Arşivde bulunan belgeler ile Rauf Yekta Bey'in biyografisi, çalışma hayatı ile ilgili önemli bilgiler de açığa kavuşmaktadır.

Kültür Çevresi, Ailesi ve Çocukluğu
Rauf Yekta Bey, doğum adıyla Mehmed Rauf, Sicill-i Ahvâl kaydına² (Ek-1) göre, “bin iki yüz seksen sekiz senesi muharremü'l-harâmının beşinde Dersaadet'te”, başka bir deyişle 27 Mart 1871 tarihinde İstanbul'da

2 BOA. DH.SAİDd. 46-285.

doğmuştur. Rauf Yekta Bey'in biyografisi üzerine yapılan çalışmalarda kendisinin Aksaray, Karagöz Mahallesi'ndeki konakta dünyaya geldiği belirtilmektedir. Rauf Yekta Bey'in çocukluk anılarını aktardığı ve ilk bölümleri eksik olan belgede (Ek-2), 1294 (1877/1878) yılında yaşanan bir yangın olayı sonrası evlerinin müstemilatı ile birlikte yanması nedeniyle “yine Aksaray'da”, “1293'te (1876) emlak edilen köşk”e taşındıklarından bahsedilmektedir. 1294 yılının Zilhicce ayında (Aralık 1877/Ocak 1878) ise babasının isteği üzerine, belgede “me'vâ-yı kadîmimiz” (eski yurdumuz) olarak bahsettiği Sarıyer'e taşınmışlardır (Doğrusöz, 2018, 159).

“Harbiye Nezareti Mektubî-i Seraskerî Kalemi birinci mümeyyizi olan babası Ahmed Arif Bey , ilmiye sınıfından Mehmed Emin Efendi'nin, Mehmed Emin Efendi de, Reis'ül küttab vekili Hüseyin Hüsnü Bey'in oğludur. Dergâh-ı muallâ kapıcıbaşlarından Abdullah Bey'in oğlu olan Hüseyin Hüsnü Bey'in görevi nedeniyle, Rauf Yekta Bey'in ailesi, eski İstanbul muhitinde Reisülküttabzâdeler şeklinde anılmıştır.

Kapıcıbaşı Abdullah Bey'in babası ise, Yeniçeri Ağalığı'ndan 11 Şaban 1178'de (3 Şubat 1765) Kapdan-ı Deryalığa getirilen ve bir yıl sonra azledilen Ağa Hüseyin Hüsnü Paşa'dır.” (Bardakçı, 1986, 8)

Annesini 3-4 yaşlarındaiken yaylı arabanın okunun göğsüne girmesi ile babasını ise yedi³ yaşında çiçek

3 Erguner, Rauf Yekta Bey'in babasının ölüm tarihini 1888 yılı olarak vermiştir ancak bu bilgi babasını 7 yaşındaiken kaybettiği bilgisi ile çelişmektedir. Yapılan araştırma sonucunda Ahmed Arif Bey'in ölüm tarihine ulaşılamamıştır. Bununla birlikte 1878 yılına ait çocukluk anılarında babasının hayatta olduğu anlaşılmaktadır. Ölüm nedeni olarak bilinen çiçek hastalığının İstanbul'daki salgınları araştırıldığında ise dönemdeki en

hastalığından kaybetmiştir (Erguner, 2003,15; Bardakçı,1986, 8). Küçük yaşta ailesini kaybetmesiyle vasiliğini o dönem İstanbul'unun önemli zengin ailelerinde biri olan Altunizade ailesi üstlenmiştir. Buzpınar ve Baltacıoğlu, Altunizade ailesi için altın işiyle uğraşan, mahlasları II. Mahmut (1785-1839) tarafından verilmiş ve o dönemde yaptıkları hayır işleriyle de anılan bir aile olduğu bilgisini vermektedir (Buzpınar, 2006, 488; Baltacıoğlu, 2000, 8). Kaynaklarda verilen bilgiler doğrultusunda, Rauf Yekta Bey'in hem doğup büyüdüğü ailesinin hem de vasiliğini üstlenen ailenin maddi açıdan varlıklı, saraya yakın ve yer yer bürokrasinin içinde aileler olduğu sonucuna varabiliriz.

Eğitimi ve Divan-ı Hümâyun Dönemi

Rauf Yekta Bey'in arşivinde bulunan ve 6-7 yaşlarında iken hatıralarını kaydettiği metindeki 1877 yılındaki anıları, o dönemde okuduğu okulla ilgili bazı bilgiler içermektedir⁴. Arşivde metnin tamamı bulunmadığı, 8-13. sayfaları bulunabildiği için ilk bahsettiği okulun adı belirsizdir. Okulundan 'müfiz-i aziz' olarak bahseden Yekta, Aksaray'dan Sarıyer'e taşındıktan sonra da bu okula devam ettiğini ve bu iki bölge arasındaki mesafenin uzaklığından dolayı yaşadığı zorluğu anılarında "... mekteb-i mezkura devam ediyor idi isem de her gün Aksaray gibi bir mahalden Boğaziçi'nin müntehası olan mahalle gidebilmek için büyük müşkülata uğruyor idim." (Doğrusöz, 2018, 159) şeklinde aktarmaktadır. Bu okulda birlikte okuduğu ve on dört-on beş yıl sonra karşılaştığı arkadaşlarının

isimleri anılarında Numune-i Terakki muallimlerinden Hafız Cemal Efendi, üçüncü Daire ketebesinden Galip Efendi, Mekteb-i Mülkiye mezunlarından Ali Efendi, Tarik-i Aliye'den Tahsin Efendi, Bahriye zabıtlarından Baki Efendi ve Udi Asaf Efendi olarak sıralamıştır. Bu okulun ismi, anılarında yer almasa da Aksaray civarında, Rauf Yekta Bey'e feyz veren bir okul olduğu açıktır. Bu okuldaki derslerinin uzaması nedeniyle, eve geç kalınca babasının kendisini bu okuldan aldığı da yine çocukluk anılarında aktarılmaktadır. Okuldan alınması ile üzüntüsünü şu sözlerle aktarmıştır:

"Bu söz üzerine asabım gevşeyip düşmek derecelerine geldim ki bu benim için pek tabii idi. Çünkü, bir defa sınıfımın birincisi olup hocalarım evlatları gibi severler idi. Sâniyen çocuklukla beraber arkadaşlarımın teveccüh ve muhabbetlerine mazhar idim. Sâlisen imtihanında mükafat almış olup esna-yı harikte muhrak olan saat bana en büyük bir burhan-ı şeref olduğundan imtihanında yine mükafata nail olmak ümidi şevk-bahş ihtar olmuş idi. Rabien söz almakta olduğumuz iki yüz kuruşla beraber sultan efendimiz hazretlerinin nail-i iltifatı olmak arzusuna tamamen mağlup idim. Hâmisen ilahici başı olduğumuzdan eâlîye mahsus mektep cemiyetleri için sokakta ve mektepte arkadaşlara bir şevk-i tabii ile kumanda etmeyi pek severdim. Pederimin 'Artık mektebe gitmeyeceksin' sözü üzerine işte bunların cümlesinden mahrum olacağım için değil titremek başımı yerden yere vursam izale-i ye's edemeyecek idim."

büyük salgının 1877-78 Osmanlı-Rus Savaşı'ndan kaçıp İstanbul'a gelenler nedeniyle başladığı öğrenilmektedir. 4 Bahsi geçen anıların 2 sayfası *Rauf Yekta Bey'in Musiki Antikaları* kitabında yayımlanmıştır. Anıların tamamı arşiv çalışması esnasında Celal Volkan Kaya tarafından çevrilmiştir.

Üzüntüsünü anlatmak için yazılan bu cümlelerde okul hayatı ile ilgili bilgiler de saklıdır. Sınıf birincisi olduğu, hatta bu başarısının ödüllendirildiği, hocaları

ve arkadaşları tarafından çok sevildiği, bu yıllarda ilahicibaşı olduğu ve bu görevi mutlulukla sürdürdüğü anlaşılmaktadır.

Bu okulun ardından babasının isteği ile Fransızca ve Ermenice öğrenmek üzere “doksan beş senesi cemazeyilevvelinde” (Mayıs, 1878 tarihinde) Büyükdere’deki Ermeni mektebine kaydolmuştur. Çocukluk anılarından, Fransızca’yı daha zor bulduğu ve çocukça bir hevesle, arkadaşları ile sosyalleşebilmek için Ermeniceye meyl ettiği anlaşılmaktadır. -O dönemdeki ismiyle- Mehmed Rauf’un okul arkadaşlarının hemen hemen hepsi Ermeni olduğundan tatil zamanlarında onlarla anlaşabilmek için bu lisana daha hevesli çalıştığı ve Ermenicedeki başarısının Ermeni arkadaşları tarafından bile kıskanıldığı anılarında aktarılmaktadır. Altı ayda Ermeniceyi Ermeniler kadar iyi konuştuğunu aktaran Yekta, bu dildeki başarısı ile ‘baryo’ [zıkr-i cemil/başarı belgesi] almaya hak kazanmış ve babası bu başarısını büyük bir sevinçle karşılamıştır. Rauf Yekta Bey babasının yaşadığı mutluluğu şöyle aktarmıştır:

Gelelim pedere: Eve baryoyu getirdiğim zaman sevincinden hüngür hüngür ağlıyor ve bana karşı: “Oğlum! Sen benim ahir zamanıma yetiştin. Sana hiçbir mükafat edemedim. Söyle! Çocukluğunla beraber ne istersen onu söyle! İfa edeyim” diyerek muttasıl söyleniyor idi. Pederimin bu kelamına mukabil ben de mecmuu yirmi yedi kıtadan ibaret olan kitaplarımın teclid edilmesini rica ettim. Ertesi gün peder kitapları İstanbul’a götürdü. Haftasına cümlesi yaldızlı, cicili bicili yapılmış olarak geldi. (Doğrusöz, 2018, XIV-XV)

Mehmed Rauf’un bu isteğinden, kitaplara olan merakının çocukluk

yıllarına uzandığını da söyleyebiliriz. Ermenicedeki başarısı arkadaşlarının yanı sıra Büyükdere’de yaşayan Ermenilerin de takdirini toplamıştır. Bu durumla ilgili “İşte o zamanlar Büyükdere ahalisi ve esnafı nezdinde şöretim Ermenice bilmekliğimden ve Sarıyer ahalisi indindeki mergubiyetim [kıymetim] dahi güzel sesimden hasıl olmuştu.” yazmıştır. Anılarında sesi ile ilgili “güzel, tiz, muharrık [yakan]” olduğu bilgisini vermiştir.

Rauf Yekta Bey’in bu anıları, çocukluğunun çokkültürlü ve birden fazla dilin konuşulduğu bir sosyalleşme alanında geçtiğini göstermektedir. Anılarından öğrenmeye meraklı, farklı dilleri ve kültürleri bilmeye hevesli, başarılı, liderlik yapmayı seven, disiplinli, özverili ve takdir gördükçe daha fazla çalışan bir çocuk olduğu anlaşılmaktadır.

Rauf Yekta Bey’in Murat Bardakçı tarafından hazırlanmış biyografisine göre ise Rauf Yekta Bey, Simkeşhâne İbtidâisi bitirmiştir. Sicill-i Ahval kaydına göre “Mahmûdiye Rüşdiyesiyle lisân mektebinde müretteb dersleri tahsîl ve ikmâl ederek iki kıt’a şehâdetnâme almıştır” Bardakçı, Rüşdiye’yi bitirdiği tarihi 15 Temmuz 1300 (28 Temmuz 1884) olarak aktarmıştır. Sicill-i Ahval kaydına göre Mahmudiye Rüşdiyesi’ni bitirdikten sonra, “Bin üç yüz bir senesi şevvalinin on üçünde [6 Ağustos 1884] pederinden müntakıl on iki bin beş yüz kuruş bedelli ze’âmetle Divan-ı Hümâyun kalemine” girmiştir. Rauf Yekta Bey’in biyografisini anlatan çalışmalarda 12.500 kuruşluk gelirin ‘dedesinden’ geldiği belirtilmektedir. Ancak Sicill-i Ahval kaydına göre iş, babasından kendisine intikal etmiştir. Babasının ve dedesinin bilgileri incelendiğinde de dedesinin ilmiye, babasının ise kalemiye sınıfından

olduğu görülmektedir. Bu nedenle Divan-ı Hümâyun'daki işi, babasının işinin devamı niteliğinde olduğundan, kendisine dedesinden değil babasından geçmiş olduğu düşünülebilir. İlk görevi, kâtip yardımcılığıdır.⁵ Fransızca öğrenimi için Lisan Mekteb-i Âlîsi'ne de kaydolarak, çok iyi derecede Fransızca öğrenir ve dört yıl sonra diploma alır. Arşivinde bulunan Fransızca diploması 1899 tarihlidir (Doğrusöz, 2018, 157). Çocukluk yıllarından itibaren aldığı Fransızca eğitiminin süreklilik gösterdiği açıktır.

1894 yılında, Hasan Paşa isminde Halep'teki bir yönetici tarafından kitabet ve yazısının beğenilmesi sebebiyle Halep'e çağrılır ve 14 Temmuz 1984 tarihinde gemi ile İstanbul'dan ayrılır.⁶

Halep'te hattatlık da öğrenir ancak çok kısa bir süre sonra geri dönerek, Divan-ı Hümâyun'daki görevine devam eder. Hattatlığı nedeni ile 'Yekta' mahlasını almıştır. 1885 yılından 1922 yılına kadar Divan-ı Hümâyun'da çeşitli görevlerde bulunur ve 1922 yılında buradan emekli olur.

Divan-ı Hümâyun'da çalıştığı yıllarda resmî izinler ile müzik alanında çalışmalar sürdürdüğü; 29 Haziran 1914 tarihinde İstılahat Encümeni'nde musiki ıstılahatı, 2 Haziran 1917 tarihinde mehterhane ve askeri bandolardaki incesaz takımları ile ilgili olarak görevlendirilmiş olduğu arşivinden çıkan belgelerden anlaşılmaktadır (Doğrusöz, 2018, 160-161). Bununla birlikte, 1901 yılında, ünlü bir Benedikten papazının evini ziyareti

⁵ Divan-ı Hümâyun'daki görevleri için bkz: Sicill-i Ahval Defter Kaydı. Rauf Yekta Bey'in hayatının kronolojik listesi için bkz: Ek-3.

⁶ Halep'e gitmek üzere bindiği gemide yazdığı, gemide ve İzmir'de yaşadıklarını anlattıkları günlüğün çevirisi için bkz. Paçacı, G. (2012). Rauf Yekta Bey'in Gezi Günlüğünün Tıpkıbasımı ve Çevrimyazısı, *Musikişinası*, 12, 18-40.

sırasında kütüphanesinden etkilenmesini "Bunları görenler bu memlekette bir konservatuar var da siz de onun müdürü bulunuyorsunuz zanneder! Halbuki o zaman memleketim beni Bâb-ı Âli'de hükümet fermanlarının yazıldığı kalemde çalıştırıyordu." (Sürelsan, 1970, 4) şeklinde anlatır. Dolayısıyla, Divan-ı Hümâyun'da çalıştığı dönemde de Türk müziği ile ilgili çalışmalarını sürdürdüğü ve bu alanda bir resmî görev ve simgesel sermaye sahibi olma isteği içinde olduğu anlaşılmaktadır. Bu yıllarda Yekta, resmî görevle müzik alanında bir kurumda çalışmasa da; İkbâl, Şehbâl, Âtî Gazetesi gibi dönemin süreli yayınlarında müzik ile ilgili biyografi, müzik tarihi ve müzik teorisi gibi konularda yazılar yazmaktaydı.

Bu süreli yayınlardaki yazılarının yanı sıra en önemli yazılarından biri olan *Encyclopédie de la Musique*'in beşinci cildinde yayımlanan "Türk Musiki" maddesini de bu yıllarda yazmıştır. Nasuhioğlu, çevirisini yaptığı maddenin önsözünde, Rauf Yekta Bey'in bu maddeyi 1913 tarihinde kaleme aldığını aktarmaktadır (Yekta, 1986, 7). Ancak Rauf Yekta Bey'in arşivinde bulunan A. Lavignac ile mektuplaşmaları 1909 yılına dayanmaktadır (Doğrusöz, 2018, 171-172). 22 Aralık 1909 tarihli mektupta, A. Lavignac yazılacak yazının detayları hakkında bilgi vermiş; 23 Mayıs 1910 tarihli mektupta ise yazının son gönderilme tarihinin 1 Temmuz olduğunu hatırlatıp, yaşanacak bir gecikmenin kendilerini zor duruma düşüreceğini aktarmıştır. Bu mektuba Rauf Yekta Bey tarafından, cevaben yazılan müsvedde mektupta, o dönemde İstanbul'da yaşanan kıyamık salgını nedeniyle kendisinin, eşinin ve iki çocuğunun kıyamığa yakalandığı, bu nedenle de istenilen tarihte yazıyı yetiştiremeyeceği için 1 Eylül'e

kadar süre talep ettiği yazılmıştır. Bu mektubu yazdığı dönemde halen Divan-ı Hümâyün'da çalışan Yekta, -hastalığın yanı sıra- bürodaki işlerinin zamanının çoğunu aldığından, hatta yazısını yazmak için yirmi dört saat içinden ancak yarım saat zaman bulabildiğinden yakınmıştır. Bu denli zor şartlar altında yazılan "Türk Musikisi" maddesi, Türk müziği tarihi ve teorisini, Batılılara anlatmayı hedefleyen bir yayındır. "Türk Musikisi" maddesi hem Batılı anlamda bilimsel bir anlatım sunması hem de Rauf Yekta Bey'in uluslararası temsilyeti bakımından önem arz etmektedir.

Müzik alanında Zekai Dede, Şeyh Ataullah Efendi, Şeyh Celaleddin Efendi, Ali Efendi, Neyzen Cemal Dede gibi isimlerle çalışmıştır⁷ (Erguner, 2003, 22).

Darülelhan Dönemi

Çeşitli yazılı kaynaklarda Rauf Yekta Bey'in, ilk dönemdeki kurumsal yapı içinde yer aldığı bilgisi tekrarlanmaktadır. Ancak, bilgiler ışığında, Rauf Yekta Bey, 1922 yılına kadar Divan-ı Hümâyün'da çeşitli görevlerde bulunmuş ve buradan emekli olmasının ardından, Darülelhan'ın ikinci dönemi olarak nitelendirilebilecek yapılanmasında bu kurumda ders vermeye başlamıştır. Darülelhan'ın ilk dönemi ile ilgili yazdığı yazıların Darülelhan'a dışarıdan bir bakışla ve eleştirel olarak yazıldığı görülmektedir.

Rauf Yekta Bey, kurumun ikinci yapılanma döneminde Şark Musikisi Nazariyat ve Tarihi derslerinin yürütücüsü olarak kadroya dahil olmuştur. Aynı zamanda Darülelhan

Mecmuası'nda yazıları yayımlanan Yekta, bu dergide kurumun bu dönemi ile ilgili olumlu görüşlerini bildirmiştir.

1926 yılında, Darülelhan'da Şark musikisi şubesi kapatılmış ve Türk müziği, talimatname ile çalışma koşulları belirlenen 'Tasnif ve Tespit Heyeti'nin faaliyetleri ile sınırlandırılmıştır. Tasnif ve Tespit Heyeti'nin reisi olarak da Rauf Yekta Bey görevlendirilmiştir.

Rauf Yekta Bey'in arşivinde, kurumdan Türk müziği eğitiminin kaldırılması üzerine, Mustafa Kemal Atatürk'e hitaben yazılan ve alınan bu karardan bir an önce vazgeçilmesi gerekliliği vurgulayan bir mektup müsveddesine rastlanmıştır. Mektupta;

" Türkiye Reis-i Cumhuri Gazi Mustafa Kemal Paşa Hazretleri'ne

Türk milletinin yetiştirdiği Farabi ve İbn-i Sina gibi hukema tarafından nazari temelleri kurulan ve garbin vakıf-ı ahval musiki alimleri nezdinde ciddi bir kıymet-i aliyye ve tarihiyyesi olan Türk musikisinin Darülelhan'da tedris edilmemesi hakkında mahza şahsi ihtiraslar sevkıyla (sabık müdür Süreyya Bey tarafından) Sanayi-i Nefise encümenince ittihaz ettirmek istenilen verilen kararın beynelmilel musiki tarihlerinde şiddetle tenkit edilecek bir hadise olacağını kemal-i ihlas ile temin eder ve (asri prensipleri almak suretiyle her türlü tekemmülata müstaid .... ve milli harsımızın tarihinde aleyhimize tarihi kalacak böyle bir kararın) Maarif Vekaleti'nce mevkii-i icraya konulmaması için her hususta milletimize doğru yolu gösteren büyük ve mukaddes Gazimizin atabe-i şevketine ilticaya mecburiyet

7 Rauf Yekta Bey'in bestecilik alanındaki çalışmaları için bkz: Taşdelen, D. Doğrusöz N. Ergur, E. (2021). Gelenek, Değişme, Arayış: Rauf Yekta Bey'in Besteciliğinde Geleneği Sahipleniş ve Deneysel Yönelim. Osmanlı-Türk Müziğine Bakışlar: Tarih, Teori ve İcra. Ed: Fikret Karakaya. İstanbul: Arkeoloji ve Sanat Yayınları.

gördüğümüzü arz ile beraber bu hususta şerefsadır olacak irade-i celileleriyle kuvve-i maneviyeleri kırılmış olan muallim ve talebe kullarının ihya ve tebşir buyurulmasını bilhassa istirhama mübasaret eyleriz ferman.

Darülelhan Türk Musikisi Muallimleri Namına” (Doğrusöz, 2018, 185) yazmaktadır.

Rauf Yekta Bey, Vakit’te yazdığı “Nâmık İsmail Bey’e Cevap” yazısında ve Yenises Gazetesi’nde yayınlanan “Garpcılara Şiddetli Bir Hücûm” mülakatında, Darülelhan’ın Türk müziği şubesinin kapatılması ile ilgili kararın tebliği gerçekleşmemişken, Sanayi-i Nefise Encümeni üyelerinin Türk müziği ile ilgili fikirlerine sert açıklamalarla cevap vermiştir.

Belirtilen talimatnamenin üzerindeki tarih 9 Aralık 1926’dır. Rauf Yekta’nın Vakit’te yazdığı “Nâmık İsmail Bey’e Cevap” yazısının tarihi 9 Ekim 1926, verdiği mülakatın yayın tarihi ise 3 Ekim 1926’dır. Sanayi-i Nefise Encümeni üyeleri ile bu tartışmaların başladığı süreçte Rauf Yekta Bey kurumla ilgili sıkıntılarını öngörmüş olacak ki Mısır’da bulunan Kahire Doğu Müzikleri Araştırmaları Enstitüsü’ne hocalık başvurusunda bulunmuştur. Yazışmalar 6 Ekim 1926 tarihinde başlamış, 1927 yılında da devam etmiş ancak yapılan yazışmanın sonucu hakkında arşivde herhangi bir belgeye ulaşılamamıştır (BOA, HR.İM.205.43; Karaduman, 2013, 476).

Darülelhan Sonrası Çabalar: Görev Aldığı Cemiyetler, Kurullar

Darülelhan’ın, -daha önce belirtilen- 9 Aralık 1926 tarihinde Şark musikisi şubesinin kapanmasının ardından, Rauf Yekta Bey, Muallim İsmail Hakkı ve Zekâizade Hafız Ahmet ile birlikte Tasnif

ve Tespit Heyeti’nde Türk müziğini kayıt altına alma misyonunu üstlenmişlerdir. Bu görevin yanı sıra, 1926 yılı sonrasında kitap yazma ve istinsah çalışmalarının hızlandığı da görülmektedir. Ayrıca Türk Ocağı’nda konser çalışmaları sürdürdükleri de bilinmektedir.

Yapılan arşiv çalışması ile Rauf Yekta Bey’in farklı görev ve çalışmalarının bulunduğu görülmüştür.

Darülelhan’ın kapatılan Şark musikisi şubesinden bir grup öğrenci tarafından kurulan Halk Musiki Cemiyeti’nin idare heyetinin reisliğini yapmıştır (Bknz. Belge-1). Basında çıkan haberlerde, cemiyetin azalarının serbest meslek sahibi, işlerinde başarılı olmuş gençlerden oluştuğu belirtiliyor. Cemiyet aracılığı ile, Halk müziği eserlerinin ağırlıklı olduğu konserler düzenlendiği ve yıllık cemiyet toplantısı düzenlendiği anlaşılmaktadır.

Belge 1. Vakit Gazetesi, 12 Ekim 1931 tarihli Halk Musiki Cemiyeti ile ilgili Haber.

1932 yılında Halkevi güzel sanatlar şubesinin müzik komisyonunda yer almıştır (Bknz. Belge 2). 19 Şubat 1932 tarihli Vakit gazetesinde, o gün Türkiye'nin 19 şehrinde birden Halkevlerinin açılacağı bilgisi verilmiştir. 5 Mart tarihinde de Halkevlerinin güzel sanatlar şubesi ile ilgili bir toplantı düzenlenmiştir. Bu toplantıda müzik şubesinin üyesi olarak yer alan Rauf Yekta Bey, komisyonda Seyfettin Asaf, Cemal Reşit, Hasan Ferid⁸ gibi isimlerle birlikte çalışmış ve diğer sanat dallarından önemli sanatçıların bir araya geldikleri komisyonlarla birlikte Halkevlerinin güzel sanatlar alanındaki eğitimi ve gelişimi ile ilgili fikir vermişlerdir.

Belge 2. Halkevleri ile ilgili Haber

8 Ayr. bilgi için bknz: Berkman, E. Taşdelen, D. (Yay. Haz.) (2021). 40. Vefat Yılında Hasan Ferid Alnar. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları.

21 Kasım 1932 tarihli Vakit Gazetesinde, Türk Dili Tetkik Cemiyeti'nin pek çok bilim alanında terminoloji oluşturabilmek için heyetler oluşturduğu görülmektedir. Rauf Yekta Bey, bediiyat ve güzel sanatlar alanının musiki ve raks şubesi için Ali Rifat Çağatay, Ekrem Zeki Üngör, Mesut Cemil Bey, Mahmut Ragıp Gazimihal ve Muallim İsmail Hakkı Bey gibi isimlerle birlikte seçilmiştir⁹.

Beylerbeyi Musiki Cemiyeti'ni çalıştırdığı, 1931 yılında düzenlenen Türkiye Bülbülü isimli ses yarışmasında hakem heyetinde bulunduğu ve çeşitli cemiyetlerin kurulmasında da yardımcı olduğu dönemin gazete haberlerinden öğretilmektedir.

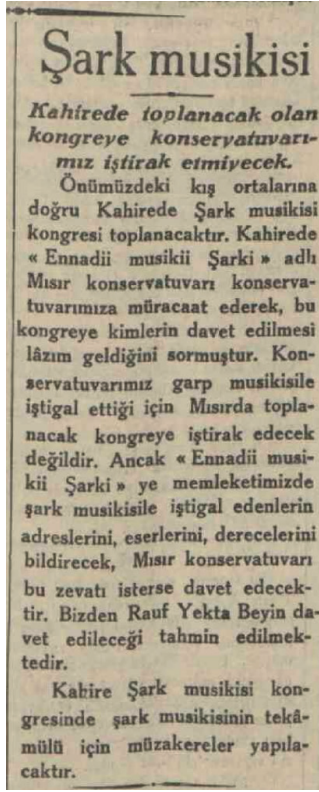
Kahire Kongresi

Kahire Kongresi, Rauf Yekta Bey'in uluslararası temsiliyeti bakımından büyük önem taşımaktadır. Kral Fuad'ın isteği ile gerçekleşen kongre, 1932 yılında Kahire'de düzenlenmiştir. Kahire Kongresi ile ilgili haberler, dönemin gazetelerinde de çokça yer almıştır. Bu haberlerden, kongrenin hazırlıklarının 1930 yılında başladığı anlaşılmaktadır (Bknz. Belge 3). 18 Temmuz 1930 tarihli, "Şark Musikisi" başlıklı haberde, bu kongre için konservatuvara davetli listesi ile ilgili bir talepte bulunduğu ancak konservatuvarın Batı müziği ile uğraştığından katılım olmayacağı ve Rauf Yekta Bey'in isminin bildirileceği aktarılmıştır (Vakit, 1930, 5). Bildirilen isimlerden, Mısır konservatuvarının seçtiği kişiler davetli olarak kongreye katılacaklardır. Rauf Yekta Bey, 1931 yılında George Farmer ile mektuplaşmalarında kongreye aldığı

9 Dönemin terminoloji meselesi ile ilgili bknz: Doğrusöz, N. (2018). Hüseyin Sadeddin Arel'in Kaleminden Musiki Terimleri Meselesi, 2017 Arel Sempozyumu Bildirileri. İstanbul: Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

davetten bahsetmekte, Farmer'dan talep edeceği ücret hakkında fikir almaktadır (Katz, 2015,135).

Belge 3. Vakıf Gazetesi,
18 Temmuz 1930, 5.

Rauf Yekta Bey, Türkiye'den seçilen diğer katılımcı Mesud Cemil Bey ile 8 Mart 1932 tarihinde Kahire'ye yola çıkmışlardır¹⁰. Bu kongrede Rauf Yekta Bey'in ismi, üç komisyonda geçmektedir. Bunlardan biri Müzik Eğitimi komisyonu, diğeri Müzik Dizisi (L' échelle Musicale) Komisyonu ve üçüncüsü ritmlerin ve kompozisyonun biçimleri (Modes des Rythmes Et De La Composition) komisyonudur. Üçüncü komisyonda başkanlık görevini üstlenmiştir¹¹.

¹⁰ Yolculuk ve kongre sırasında tuttuğu notların çevirisini İsmail Baha Süreşan tarafından yapılmış; *Musiki ve Nota* Dergisi ve *musikidergisi.net* sayfasında yayımlanmıştır.

¹¹ Kongredeki komisyonlar ve komisyonlardaki kişiler için bkz: Katz, I. J. (2015). Henry George Farmer and the First International Congress of Arab Music (Cairo 1932).

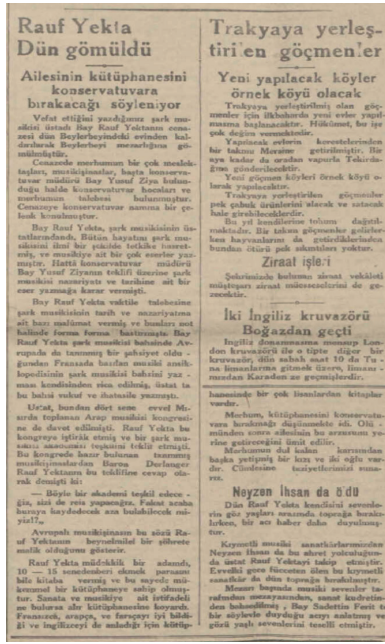

Belge 4. Kahire Kongresi'nden Fotoğraflar.¹²

Vefatı

9 Ocak 1935'te Beylerbeyi'ndeki evinde hayatını kaybetmiştir.

¹² Görselin alındığı kaynak için bkz: Katz, I. J. (2015). Henry George Farmer and the First International Congress of Arab Music (Cairo 1932).

Belge 5. Kurun ve Milliyet Gazetelerinin Rauf Yekta Bey'in vefatı ile ilgili yayımladığı haberler.

Sonuç

Döneminin önemli düşün ve yazın aktörlerinden biri olan Rauf Yekta Bey ile ilgili biyografi çalışmaları uzun zaman önce hazırlanmıştır. Şu an eldeki belgeler ve kaynaklar, yapılmış çalışmaların ötesinde bilgileri sunmaktadır. Araştırmacılara açılan Rauf Yekta Bey'in kişisel arşivi, Başbakanlık Osmanlı Arşivi'nde bulunan belgeler, dönemin süreli yayınlarının taranması ile Rauf Yekta Bey'in biyografisinin yeniden inşasının gerekliliği doğmuştur. Bu çalışmada elde edilen yeni belgelere odaklanılmış ve bu belgeler doğrultusunda Rauf Yekta Bey'in hayatı incelenmiştir. Kişisel arşivinden çıkan belgeler Rauf Yekta Bey'in Musiki Antikaları kitabında görselleri ve içerikleri ile sunulsa da bağlam içinde bir biyografi çalışmasına ilk kez bu makale ile malzeme oluşturmuştur.

Otobiyografik anlatım ile çocukluğu ve büyüdüğü ortam hakkında fikir

sahibi olmaktadır. Bu anılardan okulu, çocukluğu ve kültürel çevresi ile ilgili bilgiler edinmekte ve Rauf Yekta Bey'in fikir dünyasının kaynağını da anlamlandırmak için veriler bulmaktayız. 1922 yılına kadar Divan-ı Hümâyün'daki çalışma hayatı ile ilgili detaylar, bu işi sürdürürken aynı zamanda Türk müziği ile ilgili üretimini büyük zorluklarla devam ettirmeye çabalaması içinde olduğunu göstermektedir. Arşivindeki belgelerle en önemli çalışmalarından biri olan "Türk Musiki" maddesinin yazım tarihindeki çelişki giderilmiş, A. Lavignac ile yazışmalarından maddenin yazım tarihi ve süreci ile bilgi sahibi olunmuştur.

Darülelhan'da çalıştığı yıllarda dönemin Şark ve Türk müziği tartışmalarında önemli bir pozisyonda bulunup Türk müziğinin en ateşli savunucularından olsa da yaşanan sürecin ve kurumdaki sorunların kendisini Mısır'daki konservatuvara başvuru yapmaya ittiği görülmektedir.

Rauf Yekta Bey'in Darülelhan sonrası çalışma hayatı ile ilgili Tasnif ve Tespit Heyeti'ndeki görevi ve Türk Ocağı'nda konser çalışmaları ile ilgili bilgiler kaynaklarda yer almaktadır. Bununla birlikte yazma ve istinsah çalışmalarının bu dönemde hızlandığı da görülmektedir. O yılların gazete ve süreli yayınlarının taranması ile Rauf Yekta Bey'in yaşamının bu dönemi ile ilgili de detaylara ulaşılmıştır. 1932 yılında katıldığı Kahire Kongresi ve Rauf Yekta Bey'in bu kongredeki görevleri ile ilgili bilgiler de sunulmuştur.

Öyle anlaşılmaktadır ki, Rauf Yekta Bey'in kişisel arşivinin bütünü araştırmacılara açıldığında ve bu arşivdeki belgeler değerlendirildiğinde Rauf Yekta Bey ile ilgili çok daha detaylı bilgilere ulaşılabilecektir.

Yazarların Biyografileri

Duygu Taşdelen

Duygu Taşdelen, İstanbul Teknik Üniversitesi Türk Müziği Devlet Konservatuarı Müzikoloji Bölümü'nden mezun oldu. Yüksek Lisans derecesini İstanbul Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Müziği programından aldı. Doktorasını İstanbul Teknik Üniversitesi'nde Müzikoloji ve Müzik Teorisi programında tamamladı. 2013 yılından bu yana Anadolu Üniversitesi Müzikoloji Bölümü'nde araştırma görevlisi olarak çalışmaktadır.

Nilgün Doğrusöz

İzmir'de doğdu. 1989 yılında İzmir Ege Üniversitesi Türk Müziği Konservatuarı'ndan mezun oldu. İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Sosyal Bilimler Enstitüsü'nden yüksek lisans (1993), sanatta yeterlilik (1997) ve doktora (2008) derecelerini aldı. 2000 yılında New England Conservatory of Music'te (Boston, ABD) Türk vokal müziğinin spektrografik analizini yaptı. 2001 yılında Harvard Üniversitesi Ortadoğu Araştırmaları Merkezi'nde (CMES) Osmanlı/Türk müziği dersleri vermek üzere misafir öğretim üyesi olarak görev yaptı. Osmanlı/Türk Müziği'nin nota sistemleri, teorisi ve tarihi konularında kitaplar, makaleler ve bildiriler yayınladı. Halen İTÜ Türk Müziği Konservatuarı müzik teorisi bölümünde profesör olarak görev yapmaktadır.

Kaynakça

BOA. DH.SAİDd. 46-285

BOA, HR.İM.205.43

BOA. DH.SAİDd. 46-285

Baltacıoğlu, T. (2000). Altunizade Köşkü'nün Öyküsü. İstanbul: Mim Matbaacılık.

Bardağcı, M. (1986). Rauf Yektâ Bey'in Hayatı ve Eserleri, Türk Mûsikîsi, Rauf Yektâ, (Çev. Orhan Nasuhioğlu), İstanbul: Pan Yayıncılık.

Berkman, E. Taşdelen, D. (Yay. Haz.) (2021). 40. Vefat Yılında Hasan Ferid Alnar. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları.

Deren, S. (2007). Kültürel Batılılaşma, Modern Türkiye'de Siyasal Düşünce Cilt III Modernleşme ve Batıcılık, İstanbul: İletişim, s. 382- 402.

Doğrusöz, N. (ed.) (2018). Rauf Yekta Bey'in Musiki Antikaları. Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı.

Doğrusöz, N. (2018). Hüseyin Sadeddin Arel'in Kaleminden Musiki Terimleri Meselesi. 2017 Arel Sempozyumu Bildirileri. İstanbul: Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü.

Erguner, S. (2003). Rauf Yektâ Bey Neyzen-Müzikolog-Bestekâr. İstanbul: Kitabevi.

Karaduman, İ. (2013). Ra'uf Yekta Bey'e Dâir Bilinmeyen Birkaç Belge. Tarih Okulu Dergisi. sayı 16, s. 471-487.

Katz, I. J. (2015). Henry George Farmer

and the First International Congress of Arab Music (Cairo 1932).

Kurun, 10 Ocak 1935, 3.

Milliyet, 11 Ocak 1935, 3.

Paçacı, G. (2012). Rauf Yekta Bey'in Gezi Günlüğünün Tıpkıbasımı ve Çevrimyazısı. Musikişinas, 12, 18-40.

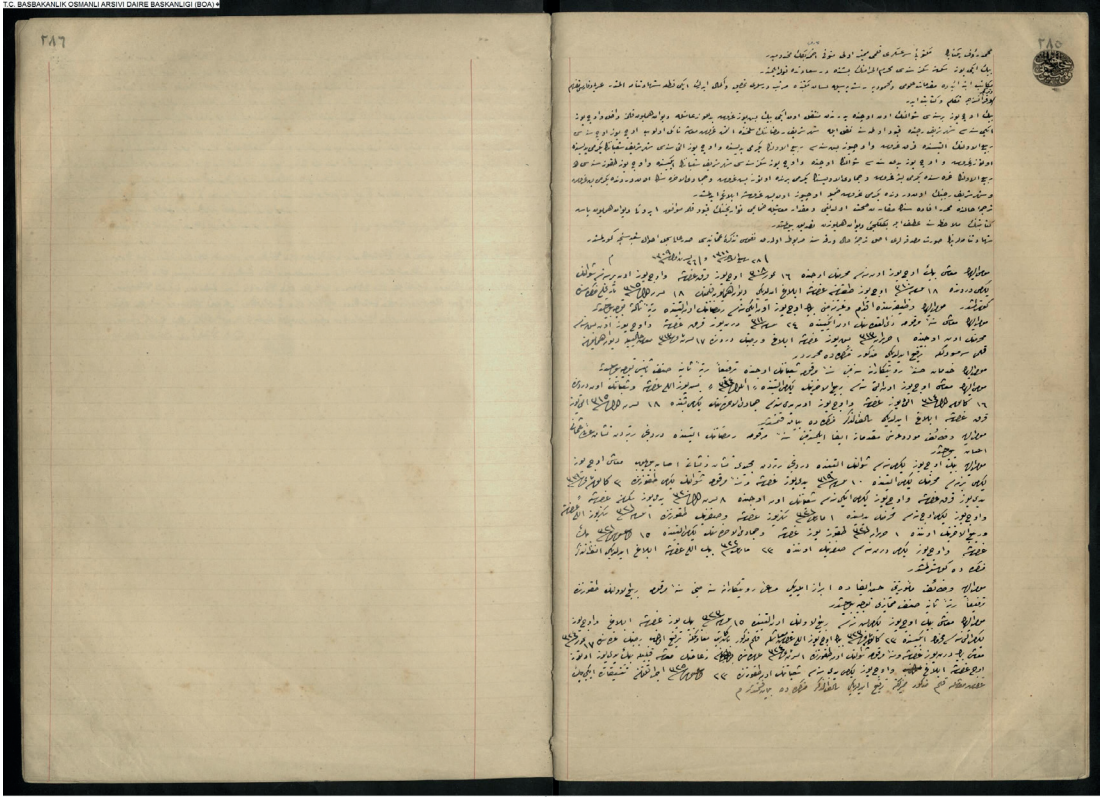
Taşdelen, D. Doğrusöz N. Ergur, E. (2021). Gelenek, Değişme, Arayış: Rauf Yekta Bey'in Besteciliğinde Geleneği Sahipleniş ve Deneysel Yönelim. Osmanlı-Türk Müziğine Bakışlar: Tarih, Teori ve İcra. Ed: Fikret Karakaya. İstanbul: Arkeoloji ve Sanat Yayınları.

Vakit Gazetesi, 12 Ekim 1931,5.

Vakit Gazetesi, 18 Temmuz 1930, 5.

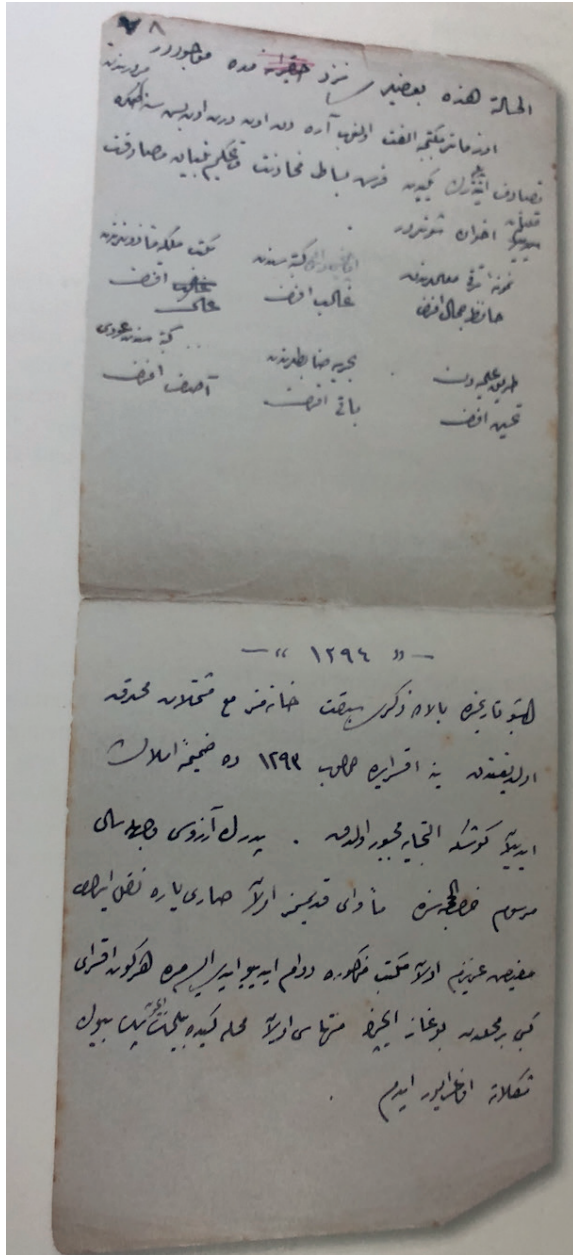
Ekler

Ek-1. Rauf Yekta Bey'in Sicill-i Ahval Defteri Kaydı

DH.SAİM.00046

Ek 2. Rauf Yekta Bey'in çocukluk hatıraları

TARİHLER RAUF YEKTA BEY KRONOLOJİSİ

1871: 27 Mart tarihinde İstanbul'da doğmuştur.

1874: Annesinin vefatı.

1875: Babası Yıldız Hanım'la evlenmiştir.

1877/1878: Aksaray'dan Sarıyer'e taşınmışlardır.

1878: Büyükdere'deki Ermeni mektebine kaydolmuştur. (Mayıs)

1884: Mahmûdiye Rüştiyesini 1.likle bitirmiştir. (28 Temmuz)

Divan-ı Hümâyûn kaleminde kâtip yardımcısı olarak göreve başlamıştır. (6 Ağustos)

1885: Zekai Dede ile çalışmaya başlamıştır. (2 yıl)

Kayıtlar Odasında çalışmaya başlamıştır.

1885 tarihinden önce Hattât Nâsîh Efendi'den hat dersleri almıştır. (Hocanın ölümü 1885.)

1886: Mevlevî tarikatına girdi. Kasımpaşa Mevlevihanesi postnişini Ali Efendi'den sikkepûş olmuştur.

Ney üflemeye başlamıştır.

1887: Şeyh Ataullah Efendi ile çalışmaya başlamıştır. (1 yıl)

Şeyh Celaledin Efendi ile çalışmaya başlamıştır. (2 yıl)

1894: Yazı ve hitâbeti beğenildiği için Halep'e çağırılmış. Halep'e gidip, kısa süre sonra geri dönmüştür.

Şah ney üfleyebilecek düzeyde ney çalmaktadır.

1895: Rütbe-i Salise(binbaşı karşılığı) olarak terfi etmiştir.

1897: Divan-ı Hümâyûn Kalemî Ser-müsevvidliğine terfi etmiştir. (Kasım)

Rütbe-i saniyyenin sınıf-ı sânisine (yarbay karşılığı) terfi etmiştir. (Aralık)

1899: Fransızca diploması.

1900: Dördüncü rütbeden nişân-ı Âlî Osmanî 'yi almıştır.

1902: Esâtîz-i Elhan'ın I. Ve II. Cüzlerinin yayımlanmamıştır.

1903: Dördüncü rütbeden nişân-ı mescîdî nişân-ı zîşânı verilmiştir.

1904: Emced Yektay Doğumu.

1906: İkinci rütbeden mümeyyiz (albay karşılığı) getirilmiştir.

1908: Başkâtip muavini olur.

1909: Kalemde mümeyyizliğe getirilmiştir.

Fatma Lamiâ Doğumu.

A. Lavignac ile mektuplaşmaları.

1913: Emine Talia Doğumu.

1914: İstılahat Encümeni'nde musiki ıstılahatı alanında görevlendirilmesi. (Haziran)

1917: Ahmed Arif Yektay Doğumu.

Mehterhane ve askeri bandolardaki incesaz takımları ile ilgili olarak görevlendirilmiştir. (Haziran)

1919: Türk Notası ile Kırâat-ı Mûsikîyye Dersleri.

1922: Beylikçi Muâvini iken emekli olmuştur.

Yenikapı Mevlevihanesi'nde neyzenbaşı olmuştur. (Üç yıl)

Türk Mûsikîsi Monografi'nin yayımlanmıştır.

1923: Darülelhan'da ders vermeye başlamıştır.

Yegah Mevlevi Ayini Yenikapı Mevlevihanesi'nde mukabele edilmiştir.

1924: Türk Mûsikîsi Nazariyatı'nın yayımlanmaya başlamıştır.

1925: Esâtîz-i Elhan'ın III. Cüzünün yayımlanmıştır.

Şark Mûsikîsi Tarihi'nin yayımlanmıştır.

1926: Kahire Doğu Müzikleri Araştırmaları Enstitüsü'ne hocalık başvurusu ile ilgili yazışmalar. (6 Ekim)

Tasnif ve Tespit Heyeti'nde çalışmaya başlamıştır.

1932: Halkevi güzel sanatlar şubesinin müzik komisyonunda yer almıştır.

8 Mart Kahire Kongresi'ne gitmiştir.

Türk Dili Tetkik Cemiyeti'nin terminoloji heyetinde görev almıştır.

1934: Mütâlaât ve Erâe Havle Mu'temeri'l-Mûsikîyyi'l Arabiyye

1935: 8 Ocak vefat etmiştir.

A new biography of Rauf Yekta Bey in the light of new sources

Extended Abstract

Rauf Yekta Bey has an important position in the history of Ottoman/Turkish music as a musicologist, music theorist and archivist of the late Ottoman and early Republican periods. Various studies have been carried out on Rauf Yekta Bey's biography, which was also the precursor to our article. With the opening of the archive of Rauf Yekta Bey, which has been closed to researchers for more than 80 years after his death, new unknown data have emerged regarding both his working life and his personal life. When the documents that came out after the study of his personal archive were examined, it was necessary to make additions to Rauf Yekta Bey's biography and to construct a biography by reviewing some of the narratives. However, the documents in the Prime Ministry Ottoman Archives, the scanning of the newspapers of the period and the recent researches necessitated the rewriting of Rauf Yekta Bey's biography.

The biographical narrative obtained from the archives give us an idea of the environment in which he grew up. These memoirs give information as to his school, family, childhood, and cultural surroundings as well as data to make sense of Rauf Yekta Bey's world of ideas. As can be understood from these memories, Rauf Yekta Bey had a childhood that was keen to learn, eager to know different languages and cultures, successful, loving to lead, disciplined, self-sacrificing and working more as he was appreciated.

Details about his work life in Divan-ı Hümayun until 1922 show that he strived to continue his production in Turkish music despite challenges while continuing his job. It is understood from correspondences that his work at Divan-ı Hümayun was very time consuming and that he tried to continue his research on Turkish music in what little leisure time he had. The Turkish Music chapter of the Encyclopédie de la Musique, which includes his theory studies, was published during this period of his life. The Turkish Music chapter is significant both in that it presents a scientific narrative as perceived in the West and in relation to Rauf Yekta Bey's international representation.

It is observed that even though he had an important position in the discussions on Eastern and Western music during his employment at Darülelhan and was one of the most fervent advocates of Turkish music, the experienced process and issues at the institution have pushed him to applying to the conservatory in Egypt.

It is known that Rauf Yekta Bey assumed a duty on the Classification and Identification Council and gave concerts at Türk Ocağı after his employment at Darülelhan. It is also observed that his efforts on writing and copying gained impetus during the same period. A review of newspapers and periodicals of the era has yielded details about this particular period in Rauf Yekta Bey's life. Information not available in previous resources was used in an attempt to shed light on this period in his life. Information on his participation at the 1932 Cairo Congress which is an important indicator of international representation and his duties there have also been presented.

In this article, the biography of Rauf Yekta Bey has been reconsidered in line with all the new documents.

Keywords

rauf yekta bey, biography, archive